

IN MEMORIAM ANDRÉ VERBEKE

Het Noodlot schijnt onze Kring te achtervolgen.

Werden wij in December verleden jaar geconfronteerd met de plotselinge verdwijning van onze trouwe medewerkster Mevrouw Van Geluwe, dan kwam in April als een donderslag het totaal onverwacht en eveneens plots overlijden van onze ondervoorzitter André Verbeke.

Onnodig te zeggen dat dit een enorm verlies is, niet alleen voor onze Kring, maar voor de Heemkunde in het algemeen, want zijn competentie op dat gebied was onbetwistbaar. Velen zullen hem vooral kennen als “postkaarten-specialist”.

Hij bezat een collectie van tienduizenden postkaarten. Zo maar niet bijeen gegaard, maar van iedere kaart kende hij de details. Daarbij werd hij geholpen door zijn uitzonderlijk goed geheugen.

Men kon bij André komen met een postkaart waar een tabakswinkel op stond en hem vragen in welke periode deze foto gemaakt werd. Na ze enkele seconden bekeken te hebben zij hij “Dat moet dateren van 1907 of 1908, want in 1906 was daar nog een schoenmaker en in 1909 was er een charcutier.”

Twijfelde hij aan iets, dan kwam zijn vergrootglas boven en trachtte hij details te vinden die niet zichtbaar waren met het blote oog. Hij maakte er geen probleem van om zijn postkaarten uit te lenen en de laatste 40 jaar zijn er niet veel boeken over Gent verschenen waar geen foto’s in stonden met als onderschrift “Verzameling André Verbeke.”

Zijn interesse beperkte zich evenwel niet tot postkaarten. Wilde gij iets weten over die verdwenen Gentse windmolen: één adres; André Verbeke. Wij twijfelen er aan of in Gent iemand was die daar meer zou over geweten hebben als hij. Hij was een vaste gast op ruilbeurzen en ging die door in Brugge, dan trok hij naar Brugge. Het is nog gebeurd dat hij documenten kocht die niemand interesseerde en men zei; “Maar André, wat kunt ge met zo iets doen?” Tien jaar later bleek dan dat dit een uniek stuk was. Hij had een fijne neus voor dergelijke zaken.

Ook het Stadsarchief deed graag een beroep op zijn kennis. Daar lagen immers talrijke foto’s van Gentse straten en stadsgezichten die niemand daar kon thuisbrengen. Gewoonlijk volstonden enkele seconden om van André het juiste antwoord te krijgen.

Als zeer bekwame elektricien heeft hij jaren gewerkt in dienst van de Firma

Rouvroy. In deze functie kwam hij regelmatig in contact met allerlei bedrijven. Van André kan niet gezegd worden dat hij introvert was, wel integendeel. Overall waar hij kwam legde hij onmiddellijk contacten. Van ieder bedrijf waar hij gewerkt had, bracht hij wel de een of andere anekdote mee, Hij was een geboren verteller en als hij erbij was had niemand de gelegenheid zich te vervelen.

André is ook vele jaren onze penningmeester geweest, een functie die hem op het lijf geschreven was. Hij beheerde onze financiën “en bon père de famille”. Vooraleer één frank uit te geven zou hij hem eerst in twee gebeten hebben. En als het dan eens gebeurde dat er in zijn rekeningen één frank verschil zat, dan kon hij niet tot rust komen voor hij de fout gevonden had.

Toen hij het wegens gezondheidsredenen wat kalmer aan moest doen en deze functie doorgaf aan zijn opvolger Adrien Brysse kon hij hem een kas overhandigen waar een bedrag inzat waar alle heemkundige kringen slechts kunnen van dromen.

Het is goed dat onze leden weten, dat als wij het lidgeld kunnen houden op minder dan de helft van wat het in werkelijkheid zou moeten zijn, dit buiten de vrijgevigheid van talrijke leden, dit ook in hoge mate te danken is aan het jarenlang gezond en zuinig beheer van André, iets waarvoor wij hem allen dankbaar moeten zijn.

Wij hebben persoonlijk meer dan 40 jaar samengewerkt met André, een periode aan dewelke wij de aangenaamste herinneringen zullen bewaren. Het was plezant samenwerken met de joviale André. Nooit hebben wij de minste meningsverschillen gehad. Het was trouwens niet moeilijk akkoord te gaan met zijn visie.

Moeten wij er nog aan herinneren dat hij een van de stichters was van onze Kring! Kon het anders?

Met het heengaan van André Verbeke verdwijnt weer een van die echte oude Gentenaars waarvan het aantal, helaas, sterk aan het inkrimpen is.

Beste André, van iets moogt gij absoluut zeker zijn: Wij zullen u zéér erg missen!

Hugo Collumbien

Destijds waren er op de 2 zondagen van de Gentse Feesten op het koerke van het Alyns Hospice, buiten een ruilbeurs, ook nog wedstrijden met de “pietsesbak” en de vogelpik. Dit ging gepaard met goede muziek en meestal zonneschijn. Een echt gezellige boel.

Men kwam er kennissen tegen die men in lang niet gezien had en men was in de gelegenheid de een of andere verzameling aan te vullen of zich een interessant document of boek aan te schaffen tegen een betaalbare prijs. Velen zullen met nostalgie aan deze tijd terugdenken, want toen de uitstekende Conservator Lode Hoste verdween, moest daar maar eens een nieuwe wind waaien en dit evenement mocht daar niet meer doorgaan. Einde van een gezellige “Vlaamse Kermis”.

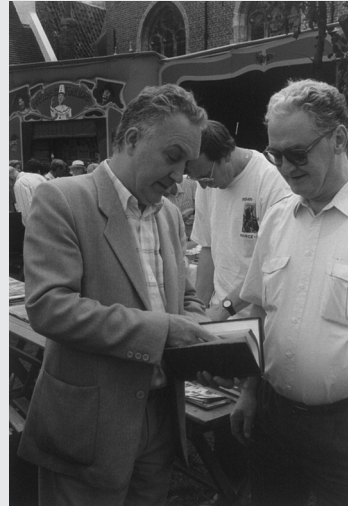
Onnodig te zeggen dat dit voor André “hoogdagen” waren die hij nooit miste.

Wij laten hier enkele foto's volgen die bij deze gelegenheid genomen werden op het Koerke.

16-7-1989
Miele Rouquat en André Verbeke

16-7-1992.
André beziet een aanbod.

18-7-1993
André aan zijn stand.

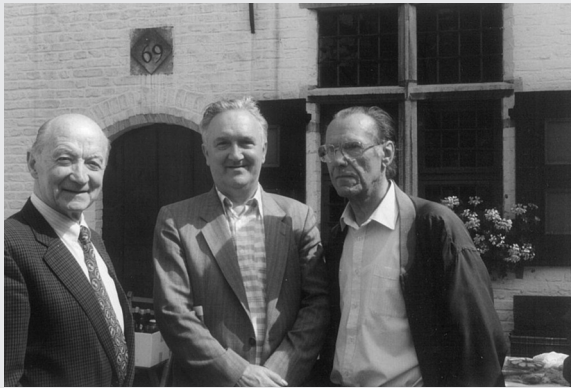

25-7-1993
André met Lode Hoste.

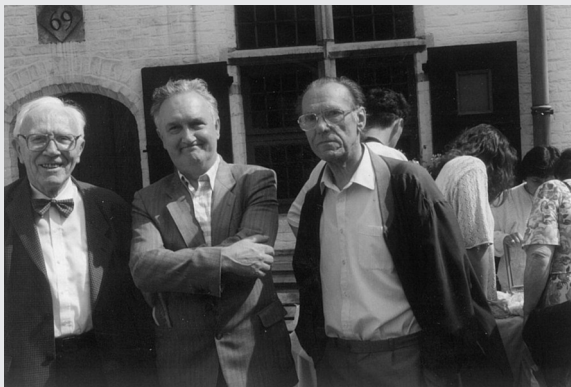
10-18-7-1999

Deze keer toch maar de bril op om beter te kunnen zien.

26-7-1998

3 Heemkundigen: Renaat Vanderlinden - André Verbeke -
Roger Tuytschaever.

26-7-1998

3 Gentse Heemkundigen: Hugo Collumbien -
André Verbeke - Roger Tuytschaever.

127-7-1996
Toch maar even nakijken.

18-7-1999
Hij zal het u wel uitleggen.